

РЕШЕНИЕ

№ 396

гр. София, 22.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37
състав, в публично заседание на 16.01.2014 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **7938** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40 от ЗДОИ.

Производството е образувано по жалба на СНЦ Асоциация „Приатели на железопътния транспорт“, представлявано от Варужан Апелян, със седалище от гр. Пловдив срещу решение № 2 от 12.07.2013г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Железопътна администрация“ (ИАЖА), в частта по т. 1, с която е отказан достъп до обществена информация на основание чл. 28 от ЗДОИ на жалбоподателя в това производство по т. 1 от заявление вх. № 16 – 00 – 101 от 26.06.2013г.

В жалбата си жалбоподателят твърди на първо място, че оспореното решение в оспорената му част по т. 1 е незаконосъобразно, тъй като на първо място въобще не е следвало да се търси съгласието на третото лице „БДЖ – Пътнически превози“ ЕООД, тъй като не може да се направи извод, че то е засегнато от търсената информация. Твърди, че това е така, тъй като не може да се презюмира, че поисканата информация засяга третото лице без да са изложени мотиви защо и с какво засяга тази информация третото лице. А в конкретния случай такива мотиви в оспореното решение не са изложени. Твърди освен това, че отказа е незаконосъобразен и тъй като третото лице, чието съгласие е поискано, само по себе си представлява задължен субект, който би следвало и сам при поискване да предостави тази информация. Най – накрая твърди, че отказа е незаконосъобразен и тъй като е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1 т. 6 от ДР на ЗДОИ. Иска оспореното решение в оспорената му част да бъде отменено и да бъде задължен административният орган да предостави исканата информация.

Ответникът по жалбата Изпълнителният директор на ИАЖА, чрез процесуалния си представител юрк. Василева, изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспореното решение в оспорената му част – законосъобразно. Твърди, че са били налице условията на чл. 31 от ЗДОИ, поради което е поискано съгласието на третото лице за предоставяне на исканата информация. Тъй като третото лице е изпратило отказ да бъде предоставена тази информация твърди, че законосъобразно същата е отказана. Твърди освен това, че не е доказано твърдението на жалбоподателя, че третото лице „БДЖ – Пътнически превози“ ЕООД представлява публично правна

организация по смисъла на чл. 3 ал. 2 т. 1 от ЗДОИ, като в този случай доказателствената тежест е на жалбоподателя. Твърди и че не е налице надделяващ обществен интерес. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юристконсултско възнаграждение.

Видно от протокол за предоставяне на достъп до обществена информация (стр. 34) жалбоподателят е бил уведомен за оспореното решение, както по отношение на предоставената му информация, така и по отношение на частичния отказ на 19 юли 2013г. Жалбата е подадена по пощата на 31 юли 2013г., видно от представен по делото пощенски плик с пощенско клеймо, поради и което съдът намира, че жалбата е подадена в законоустановения 14 дневен срок. Жалбата е подадена от страна - адресат на акта (отказа), срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Воден от гореизложеното настоящият състав намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд София – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Със заявление за достъп до обществена информация вх. № 16 – 00 – 101 от 26.06.2013г. жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация по т. 1 от заявлението – „годишните доклади (анализи и отчети), изготвени от ИАЖА относно контрола на ИАЖА по изпълнението на задълженията за обществени услуги с железопътен транспорт в РБългария (т.е. как ИАЖА контролира изпълнението на задълженията на „БДЖ – Пътнически превози“ ЕООД по договора)”. По т. 2 от заявлението е поискана и друга информация, която е предоставена с оспореното решение.

Във връзка с подаденото заявление за достъп до обществена информация и искането по т. 1 от същото ответника в това производство с писмо изх. № 16 – 00 – 101 от 01.07.2013г. е поискал от трето лице „БДЖ – Пътнически превози“ ЕООД да декларира съгласие или несъгласие за предоставяне на исканата информация и материалите, съдържащи данни относно „БДЖ – пътнически превози“ ЕООД. С писмо вх. № 16 – 00 – 101 от 05.07.2013г. „БДЖ – Пътнически превози“ ЕООД на основание чл. 31 ал. 4 от ЗДОИ е отказало да даде съгласие за предоставяне на исканата информация.

Въз основа на горното е постановено оспореното решение по т. 1 в оспорената му част, с което е отказано предоставянето на поисканата информация, поради изразеното несъгласие на третото лице „БДЖ – Пътнически превози“ ЕООД.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по съображенията изложени по - долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, а именно орган до който е отправено искането за предоставяне на обществена информация. Оспореният акт е издаден при спазване на предвидената от закона форма, без да се извършени съществени нарушения на административно производствените правила, но при неправилното приложение на материално правните разпоредби на закона, по съображенията изложени по - долу.

Съгласно чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по

закона субекти. Предоставянето на обществена информация се дължи от задължения субект, като кръгът на задължените субекти е очертан в разпоредбата на чл. 3 от ЗДОИ. Съобразно посочената разпоредба на чл. 3 от ЗДОИ „Този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, наричани по-нататък "органите". Видно от посочената разпоредба задължен субект да предостави обществена информация е държавен орган, който създава или съхранява исканата от него информация. Съгласно чл. 19 ал. 4 т. 1 и т. 3 от Закона за администрацията за органи на изпълнителната власт се считат и председателите на държавните агенции и изпълнителните директори на изпълнителните агенции, т.е. Изпълнителния директор на ИАЖА е държавен орган. ИАЖА съгласно Устройствения си правилник чл. 2 ал. 1 от същия е „Агенцията е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София и с териториални звена в Пловдив, Горна Оряховица и София”. По силата на гореизложеното ИАЖА е държавен орган, съответно нейният председател или изпълнителен директор са органи на изпълнителната власт. Във връзка с чл. 3 ал. 1 от ЗДОИ съответно като държавен орган ИАЖА създава и съхранява исканата от жалбоподателя обществена информация. Това е така и във връзка с чл. 5 ал. 1 т. 1 от Устройствения правилник на ИАЖА, според които изпълнителният директор организира, ръководи и контролира дейността на агенцията. Тъй като исканата информация касае данни, относно извършвания контрол от ИАЖА във връзка с нейните правомощия, а именно по изпълнението на задълженията за обществена услуга, то исканата от жалбоподателя информация се създава и съхранява именно от държавния орган – председателя/изпълнителния директор на ИАЖА. Т.е. той е задълженият субект, до който е следвало да бъде отправено искането и който е следвало да се произнесе по него е изпълнителния директор на ИАЖА, което е и направил.

На второ място безспорно поисканата от жалбоподателя информация е обществена по смисъла на чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ, тъй като е информация свързана с общественния живот в РБългария и в конкретния случай жалбоподателят би си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект ответника и относно изпълнението на неговите задължения по осъществяването на контрола по изпълнението на задълженията за предоставяне на обществени услуги с железопътния транспорт във връзка и с цитираните задължения и правомощия по чл. 5 от Устройствения правилник на агенцията.

На трето място неоснователно е възражението на ответника за това, че не е доказано качеството на третото лице „БДЖ – Пътнически превози” ЕООД (БДЖ - ПП) на задължен субект. Настоящият състав намира за основателно възражението на жалбоподателя, че БДЖ – ПП е публично правна организация по смисъла на чл. 3 ал. 2 ал. 1 от ЗДОИ във връзка с § 1 т. 4 б. „в” от ЗДОИ, поради което се явява задължен субект. Това е така, тъй като по отношение на това качество на посоченото лице са приложими разпоредбите на нормативните актове. Съгласно § 1 т. 4 буква „в” от ЗДОИ „Публичноправна организация” е юридическо лице, което независимо от неговия търговски или производствен характер е създадено с цел задоволяване на обществени интереси и за което е изпълнено някое от следните условия: в) обект е на управленски контрол от страна на възложителите по чл. 7, т. 1 или 3 от Закона за обществените поръчки; управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице”. Във връзка с цитираните по – горе разпоредби от Устройствения правилник на ИАЖА същият в качеството си на възложител на обществена поръчка може и следва да упражнява

контрол върху БДЖ – ПП.

Настоящият състав обаче намира, че БДЖ – ПП е задължен субект по смисъла на ЗДОИ и на друго основание, по силно от посоченото, а именно на основание чл. 3 ал. 2 т. 2 от ЗДОИ в качеството му на „юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми”. Безспорно БДЖ – ПП е юридическо лице. По отношение на дейността му и задължението му за предоставяне на обществени услуги с железопътен транспорт, същите се предоставят и тази дейност на дружеството е финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет. Това следва от разпоредбата на чл. 10 ал. 3 от постановление № 1 на МС от 9.01.2013 г. за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2013г. (относима към релевантния период), съобразно която „Субсидиите от централния бюджет за изпълнението на обществена превозна услуга - превоз на пътници на територията на Република България с железопътен транспорт за "БДЖ - Пътнически превози" - ЕООД, се предоставят и отчитат при условия и по ред, определени с дългосрочен договор, сключен между министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и железопътния превозвач, чрез бюджета на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията в срок един месец от обнародването на постановлението в "Държавен вестник" да предприеме действия за привеждане на договора в съответствие с разпоредбата”. От посоченото и от цялото цитирано постановление на МС следва, че по отношение на предоставяната обществена услуга – превоз на пътници, дейността на юридическото лице БДЖ – ПП се финансира със средства от консолидирания държавен бюджет, поради и което БДЖ – ПП се явява на самостоятелно основание по отношение на информацията във връзка с тази дейност задължен субект по смисъла на ЗДОИ.

Между страните по делото не е спорно, че обществената услуга – превоз на пътници, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет, се извършва от БДЖ – ПП въз основа на договор сключен между него и Министерство на транспорта и информационните технологии. Не е спорно и че по контрола по изпълнението на този договор се извършва от ответника в това производство, като във връзка с този контрол той е изготвил поисканите доклади като обществена информация. Ограничение за предоставяне достъп до обществена информация се съдържа и в разпоредбата на чл. 17 и чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ - когато търсената информация представлява търговска тайна или засяга трето лице. Исканата от жалбоподателя информация касае отношенията по извършения контрол от ответника по изпълнението на договора за предоставяне на обществена услуга – превоз на пътници. Видно от събраните по делото доказателства ИАЖА е поискала съгласие от БДЖ - ПП да бъде предоставена информацията, която го касае, като БДЖ – ПП категорично отказва тази информация да бъде предоставена. Съгласно обаче разпоредбата на чл. 31 ал. 5 от ЗДОИ „Не е необходимо съгласието на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ”. Видно от посоченото не е необходимо съгласието на третото лице, когато самото то се явява задължен субект и информацията, която е свързана с него и която е поискана сама по себе си представлява обществена информация. В конкретния случай видно от изложеното по – горе третото лице, от което е поискано съгласие и което е отказало, се явява задължен субект само по себе си по смисъла на ЗДОИ и съответно поисканата информация, която касае него

също представлява обществена информация по смисъла на ЗДОИ, тъй като е във връзка с осъществяването на дейността му и извършения контрол по предоставянето на обществена услуга – превоз на пътници, финансирана от консолидирания държавен бюджет и съответно от тази информация искателят би могъл да си състави мнение за дейността и на БЖД – ПП като задължен субект по ЗДОИ. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че в конкретния случай е било приложимо изключението по чл. 31 ал. 5 от ЗДОИ и като не го е приложил, а е постановил отказ, административният орган е постановил оспореното решение в оспорената му част в противоречие със закона.

Освен това въпреки изложеното по – горе следва да се посочи, че в оспореното решение не са изложени мотиви и не е ясно защо сезираният задължен субект по ЗДОИ е счел, че с искането се засягат права или законни интереси на трето лице – БДЖ - ПП, както и не е ясно кои точно сведения се възприемат като такива от третото лице и защо, тъй като и в отказа от него за предоставяне на исканата информация не са посочени аргументи в тази връзка. Според съдържанието на чл. 31, ал. 1 от ЗДОИ същият е приложил, когато исканата информация се отнася до трето лице. Логично в случая е предположението, че както докладите, така и приложенията включват данни за изпълнението на договора за предоставяне на обществена услуга – превоз на пътници. Не може обаче да се презюмира, че тя разкрива специфични данни за същата или че в исканите доклади има например информация, която би могла да се квалифицира като търговска тайна, служебна и/или друга тайна, тоест като класифицирана информация, която не следва да се предоставя на други основания. Ако тя е такава, защитата ѝ би следвало да бъде обоснована на друго основание по ЗДОИ, а не на чл. 31, ал. 1 от същия закон, който сам по себе си не е основание за отказ. Освен това, при неполучаване на съгласие от третото лице или при изричен отказ да се даде съгласие, съответният орган може да предостави исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, отнасяща се до третото лице - чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ. В тази връзка и въпреки и в допълнение на гореизложеното съдът намира, че оспореният отказ за предоставяне на обществена информация е незаконосъобразен, постановен в противоречие със закона.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав счита, че оспореното в това производство решение в оспорената му част по т. 1, с която е отказано предоставянето на обществена информация, е незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона и като такова следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за произнасяне, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

Предвид изхода на спора съдът намира за неоснователно искането на ответника за присъждане на юристконсултско възнаграждение, поради което същото не следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2 от 12.07.2013г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Железопътна администрация“ (ИАЖА), в частта по т. 1, с която е отказан достъп до обществена информация на основание чл. 28 от ЗДОИ на жалбоподателя в това производство СНЦ Асоциация „Приятелите на железопътния транспорт“, представлявано от Варужан Апелян, със седалище от гр. Пловдив по т. 1 от

заявление вх. № 16 – 00 – 101 от 26.06.2013г.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Железопътна администрация“ за произнасяне по т. 1 от заявление за достъп до обществена информация вх. № 16 – 00 – 101 от 26.06.2013г. на СНЦ Асоциация „Приятели на железопътния транспорт“, представлявано от Варужан Апелян, със седалище от гр. Пловдив, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: *М/*